

[Ivar Nørgaard.]

anden måde, idet man dels opgør guldet efter en nyere, rigtigere kurs, dels tager de trækingsrettigheder med, som man har i Den internationale Valutafond og får ved disse nye, specielle trækingsrettigheder. Herved får vi et sandere billede af vor valutasituation, og vi vil få mulighed for i fremtiden lettere at kunne sammenligne vor egen situation med andre landes, bl. a. Norges og Sveriges, som opgøres på samme måde. Det anser jeg også for et fremskridt.

På socialdemokratiets vegne kan jeg derfor fuldt ud tilslutte mig lovforslaget og anbefale det til hurtigt vedtagelse.

Jørgen Jensen: Inden for mindre end halvandet år har verden oplevet tre internationale valutariske rystelser, og man kan på ingen måde være sikker på, at stabiliteten i de store valutaer såsom dollaren, pundet, francen og D-marken endnu er særlig grundigt funderet. De såkaldte vismænd, vi har herhjemme, har helt aktuelt udtalt sig herom; man kan læse det i aviserne her til morgen.

En i hvert fald væsentlig årsag til denne flydende situation på valutamarkedene er det forhold, at den internationale valutalikviditet ikke stiger nær så stærkt, som verdenshandelen og den økonomiske aktivitet i almindelighed stiger. Det gælder både for guldets vedkommende og for de dollars, der står til rådighed for valutamarkedene. Heller ikke den automatiske trækingsret, som er funderet i Valutafonden, der jo er 20 år gammel, kan følge med i dette stigende likviditetsbehov.

Derfor synes jeg, at vi må hilse med tilfredshed, at man internationalt, efter meget grundige drøftelser både i Valutafonden og andre steder, er nået til enighed om at forøge den internationale valutalikviditet ved at etablere det foreslåede nye system med særlige trækingsrettigheder inden for Valutafondens rammer, men altså som et supplement til de tidligere automatiske trækingsrettigheder. Sådanne særlige trækingsrettigheder kan efter mit og mange andres skøn bidrage til, at vi i fremtiden undgår disse ubehagelige valutakriser. Naturligvis kan vi ikke være sikre derpå, men enhver væsentlig forøgelse af den internationale likviditet vil virke sta-

biliserende, og her er der jo tale om meget store beløb; de særlige trækingsrettigheder kan måske komme op på 1 à 2 milliarder dollars om året.

Danmarks økonomi er som bekendt overordentlig stærkt orienteret mod udlandet — vor eksport udgør ca. en tredjedel af landets nationalprodukt — og derfor vil enhver alvorlig uro på de internationale valutamarkeder skade vor betalingsbalance; vi er altså omvendt dybt interesseret i en rolig international udvikling i disse forhold. Hertil kommer, hvad hr. Ivar Nørgaard også antydede til sidst, at de danske valuta-reserver vil blive påvirket i positiv retning, hvis og når Danmark selv får tildelt sin part i disse særlige trækingsrettigheder. Også det er en stor fordel.

Jeg skal ikke komme ind på de andre foreslåede regler, men kan på mit partis vegne give fuld tilslutning til både det almindelige sigte og de specielle ting, der er foreslået i lovforslaget, og tilsige en hurtig og velvillig behandling.

Per Federspiel: Dette lovforslag betegner et af de små skridt henimod en løsning af de spørgsmål, som de to foregående ordførere har gjort opmærksom på: den svigtende likviditet i forhold til varehandelens vækst og den større fleksibilitet i omsætningen mellem de større handelslande. Der er imidlertid et spørgsmål, som ikke løses ad denne vej, men som der gøres alvorlige bestræbelser for at løse, og hvis løsning i hvert fald ikke vil blive vanskeliggjort ved gennemførelsen af nye bestemmelser om specielle trækingsrettigheder. Det er den usikkerhed, der hersker omkring de såkaldte reservevalutaer, den stadige risiko for udtræk fra de større pengemarkeder med hele den krisesituation, som dette afføder. Det ville være interessant engang at få opgjort, hvor meget dette har kostet det danske erhvervsliv i form af dækning af valutarisikoen. Jeg vil tro, det ikke er ganske ubetydelige beløb, det drejer sig om — penge, der i virkeligheden er givet ganske overflødigt ud som præmie for en forsikring, som ikke burde være nødvendig, hvis vi kunne opretholde stabile valutaforhold.

Ud fra dette synspunkt ser vi med stor glæde dette skridt frem og anbefaler, at finansministeren får den fornødne bemyn-